

lonego w art. 1, wykonywający pomiary mierniczy przysięgli, lub mierniczy górniczy powinien donieść właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej w terminie czternastu dni od daty podania zarządzenia do publicznej wiadomości.

2. Brak odpowiedzi władzy administracyjnej na zgłoszenie rozpoczętych pomiarów nie wstrzymuje ich wykonywania.

Art. 3. 1. Na skutek zgłoszenia projektowanych lub rozpoczętych pomiarów władza wydaje pozwolenie albo odmawia pozwolenia, bądź zakazuje dalszego wykonywania pomiarów.

2. W pozwoleniu na dokonanie pomiarów na obszarach określonych na podstawie art. 1 ust. 1, należy wymienić obszar, na którym pomiary mają być dokonane, charakter pomiarów oraz osobę mierniczego przysięgłego, lub mierniczego górniczego i wszystkie osoby, które mają być zatrudnione przy pomiarach. Ponadto w pozwoleniu mogą być zastrzeżone warunki, określone przez władzę udzielającą pozwolenia.

3. Odmowa pozwolenia na wykonywanie pomiarów, jak również i zakaz dalszego wykonywania pomiarów rozpoczętych przed dniem podania do publicznej wiadomości zarządzenia

określonego w art. 1 nie wymagają uzasadnienia.

Art. 4. 1. Kto:

1) bez pozwolenia władzy (art. 1 ust. 1) lub wbrew warunkom takiego pozwolenia wykonywa pomiary sytuacyjne i wysokościowe;

2) wbrew zakazowi władzy (art. 3 ust. 1) wykonywa dalsze pomiary sytuacyjne i wysokościowe —
podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar.

2. Tej samej karze podlega, kto wykracza przeciwko przepisowi art. 2 ust. 1.

3. Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w ust. 1 i 2, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

485

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 sierpnia 1939 r.

o rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a gminą m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przeprowadzenia rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a gminą m. st. Warszawy z tytułu ugody, zawartej w dniu 31 lipca 1939 r. pomiędzy gminą m. st. Warszawy a spółką akcyjną pod firmą „Francuska Spółka Akcyjna (Compagnie d'Electricité de Varsovie) Towarzystwo Elektryczności w Warszawie”, nazwaną poniżej „Towarzystwem”.

Art. 2. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przejścia w imieniu Skarbu Państwa za gminę m. st. Warszawy zobowiązań gminy wobec Towarzystwa, wynikających z wymienionej w art. 1 ugody a wynoszących w kapitale i odsetkach łącznie franków francuskich pięćdziesiąt sześć milionów dziewięćset dwadzieścia cztery

tysiące i do pokrycia tych zobowiązań przez wypłatę Towarzystwu kwoty franków francuskich siedmiu milionów oraz wydanie Towarzystwu nieoprocentowanych skryptów dłużnych Skarbu Państwa do wysokości franków francuskich czterdziestu dziewięciu milionów dwięćset dwudziestu czterech tysięcy.

2. Gmina m. st. Warszawy przekaże Skarbowi Państwa kwotę złotych sześć milionów sto siedemdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt siedem z której złotych dziewięćset dziewięćdziesiąt tysięcy dwieście siedemdziesiąt siedem w przeciągu ośmiu dni, a pozostałość przed upływem jednego miesiąca od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego.

Art. 3. Warunki, terminy i sposób spłaty skryptów dłużnych Skarbu Państwa ustali Minister Skarbu.

Art. 4. Wynikające z rozrachunku dochody i wydatki powinny być zarachowane w budżecie poczynawszy od roku 1939/40.

Art. 5. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przejęcia w całości lub w części na rachunek Skarbu Państwa obowiązku pokrycia kosztów sądowych w sprawach, objętych ugodą, o której mowa w art. 1.

2. Opłaty sądowe do wysokości przejętej na rachunek Skarbu Państwa na podstawie przepisu ustępu poprzedzającego umarza się.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu, a co do art. 5 —

Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

486

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 19 lipca 1939 r.

o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli religii mojżeszowej w szkołach powszechnych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 258) zarządzam co następuje:

§ 1. Kwalifikacje zawodowe do nauczania religii mojżeszowej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych posiada członek którejkolwiek gminy wyznaniowej żydowskiej w Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający prawa obywatelskie, który

a) albo sprawuje funkcje rabina, zatwierdzonego przez władze państwowe, i wykaże się świadectwem ukończenia państwowego lub prywatnego z prawami szkół państwowych gimnazjum ogólnokształcącego nowego ustroju względnie świadectwem, uznanym przez władze szkolne dla tego celu za równorzędne,

b) albo ukończył z pomyślnym wynikiem państwowy lub prywatny z prawami szkół państwowych zakład kształcenia kandydatów na nauczycieli religii mojżeszowej,

c) albo ukończył istniejący za zezwoleniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zakład kształcenia rabinów i wykaże się świadectwem państwowego lub prywatnego z prawami szkół państwowych gimnazjum ogólnokształcącego nowego ustroju względnie świadectwem, uznanym przez władze szkolne dla tego celu za równorzędne, a nadto złoży z pomyślnym wynikiem egzamin uzupełniający z przedmiotów pedagogicznych przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

d) albo posiada kwalifikacje zawodowe do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych w myśl art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 258) i złoży egzamin uzupełniający

z religii mojżeszowej przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

e) albo po uzyskaniu świadectwa dojrzałości, uprawniającego do studiów w szkołach wyższych, złoży z pomyślnym wynikiem uzupełniający egzamin z religii mojżeszowej i przedmiotów pedagogicznych przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 2. 1. Kwalifikacje zawodowe do nauczania religii w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych uprawniają do nauczania w języku polskim lub, o ile to jest wyraźnie zaznaczone w świadectwie, do nauczania w języku polskim i innym.

2. Rozszerzenie kwalifikacji na drugi język nauczania może nastąpić na podstawie specjalnego egzaminu, określonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3. Dyplomy, uprawniające w myśl obowiązujących przepisów do nauczania religii mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących lub zakładach kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych lub w szkołach zawodowych, dają kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach powszechnych w tym samym języku.

§ 4. Kurator okręgu szkolnego (Wojewoda Śląski) może w braku kwalifikowanych kandydatów zezwalać na zatrudnianie w charakterze nauczycieli religii osób wyznania mojżeszowego, nie posiadających kwalifikacji zawodowych do nauczania religii mojżeszowej w szkołach powszechnych, jednakże nie dłużej niż do końca trzeciego roku szkolnego od daty zatrudnienia danej osoby.

§ 5. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w wyjątkowych przy-